

تصرف و اشغال بیت المقدس در فلسطین توسط سپاهیان صلیبی

تصرف و اشغال بیت المقدس در فلسطین توسط سپاهیان صلیبی (1099 م)....

جنگ‌های صلیبی عنوان یک سلسله از جنگ‌هایی است که طی قرون یازده تا سیزده میلادی با تهاجم مسیحیان به سرزمین‌های اسلامی به وقوع پیوسته است. در این نبردها که به بهانه نجات قبر حضرت عیسی(ع) از دست مسلمین آغاز شد قتل و غارت و استعمار و استعمار مسلمین، هدف اصلی جنگجویان مسیحی بود. در سال 1095 میلادی پاپ اوربانوس با شعار «این است اراده خدا»، نسبت به تصرف بیت‌المقدس توسط مسلمانان، که از آنها به عنوان دشمن یاد کرد، اظهار نگرانی کرد و برای آزادسازی آن از یاران مسیح(ع) کمک خواست.

از این‌رو، اولین جنگ صلیبی در نیمه اوت 1096 میلادی با شرکت اقوام اروپایی آغاز شد و مسیحیان به طرف فلسطین به راه افتادند. آنان در مسیر خود پس از کشتار و قتل عام در شهرهای منطقه آسیای صغیر و به ویژه انطاکیه، به راه خود ادامه دادند.

شهر بیت‌المقدس در آن زمان در اختیار خلفای فاطمی بود و گرچه در ابتدای کار، دولت فاطمی به صلیبیون پیشنهاد دوستی داد اما آنها که برای قتل و غارت و تصرف آن شهر حرکت کرده بودند ضمن رد این پیشنهاد، خود را به آن منطقه رساندند. در این هنگام، اردوی چهارصد هزار نفری مسیحیان برای تسلط بر بیت‌المقدس آماده می‌شدند و درخواست کمک والی این شهر از مصر به عنوان مقر خلفای فاطمی به جایی نرسید. صلیبیون حدود 40 روز به محاصره شهر ادامه دادند و سرانجام پس از چند حمله، موفق شدند بخشی از دیوار دفاعی شهر را ویران کرده و پس از فرار مدافعین آن، سربازان صلیبی وارد شهر شدند. در نهایت در روز 15 ژوئیه 1099 بیت‌المقدس سقوط کرد. مردم شهر تسلیم شدند و پرچم امان فرمانده صلیبی‌ها برافراشته شد، اما سربازان مسیحی بدون توجه به این مسئله آنچنان قتل و غارت و کشتاری به راه انداختند که همه مورخین، اعم از مسیحی و مسلمان، به آن اذعان کرده‌اند. در جریان این حمله وحشیانه در مسجدالاقصی بیش از هفتاد هزار نفر به قتل رسیدند و این آغازی بود بر تسلط مسیحیان بر اولین قبله مسلمین.